

Konec Luděbuho odboru
Sokola v Bubenči 22. XI. 31.

Nar. Osvoženi 24. XI. 1931.

Symfonický koncert v Bubenči

uspořádal se skromným ochotnickým orchestrem hudební odbor »Sokola« v Bubenči. V řemeslné všednosti většiny dnešních koncertů byl to světlý večer pravého hudebního zápalu a okouzlení, bezprostřední teplé sdílnosti mezi orchestrem a obecenstvem. Již program, obsahující Smetanovu Slavnostní ouverturu, Suitu 20letého Ostrčila a Smetanův Shakespearovský pochod, díla mladá a prvého horoucího tvářícího rozpětí, přístupná svou melodickou výmluvností i zase umělecky náročná, byla ideální devisou pro takový koncert. Díla tak vzácná, celkem k poslechu, jež mají v sobě onu vnitřní energii, čemuž tak dobře rozumí právě ochotnické těleso, vedené nejvyššími hudebními ambicemi. A nebyl to pouze program, který dal večeru světlý tón, bylo to i stejně neobvyklé, krásné provedení. Technicky připravené a detailně zvládnuté. Večer byl povzbudivý osobou mladého dirigenta Václava Smetáčka, který si zde prací s ochotnickým tělesem pomalu hledá a sbírá své umělecké zkušenosti a poznání, způsobem, který mu dává záruku samostatné práce a rozhodování možnosti skutečně vážné a velkorysé práce umělecké. Václav Smetáček, skvělý hoboista, je organizátorem a duší Pražského dechového kvinteta sdružení, které šlo za svým uplatněním neschůdnou cestou propagace moderních děl a jež se zakrátko vypracovalo zásluhou právě oné úmoré, a nadšené pracovitosti a umělecké svědomitosti. Nyní představil se Smetáček po prvé u pultu symfonického orchestru, v prostředí, kde vyvíjí opět účinnou uměleckou činnost, jež jde opět za věci, nikoliv jen za záminkou osobního uplatnění, z hloubky a od kořene. Již loni operní představení »Král to řekl«, které uspořádal rovněž s ochotníky a zpěváky Pivodovy školy, ukázalo na jeho pozoruhodný dirigentský talent i jeho pracovní energii a houževnatost. Jsou to vlastnosti, které u symf. tělesa měly by ještě větší výsledky. Již jeho způsob, jakým se staví před orchestr, a sugesci, jakou přenáší své hudební představy díla na orchestr i obecenstvo, upoutává a nutí k pozornosti. Výkony, jaké docílil u tohoto ochotnického tělesa, kde sedí mladí i šedovlasí hráči, byly daleko mimo očekávání. S pečlivostí jde za každým rytmickým a dynamickým detailem, rozliší barvu nástroje, rozvrství plasticky hlavy partitury. Znalost věci a intenzitu jeho uměleckého temperamentu prozrazuje stavba i pojetí skladeb. Již Suita Ostrčilova uchvacovala jemnou hudebností i čistotou podání, vrchol pak byl Shakespearovský pochod, dramaticky vzrušený, zvedající se v gradaci v náladu slavnostní, pochod síly a mládí, prudkého dechu a citové vřelosti. Mozartův koncert na fagot přednesl Karel Bidlo, člen Pražského dechového kvinteta, který jsem, bohužel, už nezastala. Byl to skvělý večer, radostný především, v onom příslibu nových mladých sil, které se zde hlásí k životu. aje.

Nar. Politika 28. XI. 31.

— Symfonický koncert hudebního odboru Sokola v Bubenči měl na svém pořadu díla mládí tří mistrů: koncert B-dur pro fagot s průvodem orchestru od Mozarta, Smetanovu slavnostní předehru D-dur a pochod k slavnosti Shakespearově, konečně úryvky z Ostrčilovy suity G-dur pro velký orchestr. Skladby čisté, jásavé radosti a plně vzruchu i svěžesti zvukové. Čtyřicetiletý hudební odbor ztmelil se pod temperamentní taktovkou dirigenta Václava Smetáčka, známého hoboisty z Pražského dechového kvinteta, krásnému výkonu. Je s podivem, k jaké reprodukci a zvukové lahodě lze přivést sbor dillutantů, jsou-li tyto zasniveni pro hudební krásno a jdou-li oddané za svým vůdcem. V celém výkonu nebylo nic rušivého, jednotlivé skupiny nástrojové zněly měkce a zladěné, jednotlivá témata podávána výrazně. Smetana zahrán byl s opešným leskem orchestrálních barev, Mozart s prostou rokokovou jemností a Ostrčil s prudkým žarem mládí. Solista večera, virtuos na fagot p. K. Bidlo, zahrál Mozartův koncert dokonale. V. Běh.

Lidové Noviny 9. XII. 31.

— Studentská Filharmonie, která pod dirigentem Ot. Kozlem hrála v sobotu ve Smetanově síni Schumanna, Schuberta, Aubera a doprovázela M. Quadrátovou v Beethovenově arii Ah, Perfido!, má všechny typické znaky diletantského orchestru. Nevypracovanost a nestejnoměrnost různých skupin, znatelná převaha smyčců proti slabé skupině dřev, v reprodukci nedostatek klidu a rozvahy, udýchaná andante a rytmicky nejistá scherza, konečně po programní stránce nevýznačný výběr. Chce-li orchestr hrátí významnější roli v hudebním životě pražském a chce-li do něho svou činností platněji zasahovat, jak by se podle formy jeho produkci dalo soudit, mělo by mít svůj určitý, zcela konkrétní programový plán, jak jej mělo a za-ěry Ostrčilovy také dodržovalo Orchestrální sdružení. Má-li orchestr za svůj jediný cíl pouze vycepováti své členy v orchestrální souhře a zkoušeti síly na dílech příliš známých nebo nepřinášejících nijakého obohacení programní šedi ostatních koncertů, pak stává se jeho činnost domáci věcí nadšených diletantů, o jejichž uslechtilém poměru k věci nechceme pochybovat, a není třeba jejich produkcím dávat tak oficiální umístění a formu. Stará tradice Orchestrálního sdružení, jež se stavělo do služeb opomíjené tvorby, měla by tu být příkladem. A není třeba jít ani tak daleko. Zatím co Studentská Filharmonie zápasila, v Schubertově šesté symfonii patrně o primát s nedávnými provedeními České Filharmonie, hrál právě minulou neděli jiný ochotnický orchestr, hubenečský Sokol pod dirigentem V. Smetáčkem Smetanovu D-dur ouverturu, dávno nehranou, a Ostrčilovu první suitu kromě Mozartova fagotového koncertu. To je program, kterým může i diletantský koncert zaujmout, třebaš nebyl ve Smetanově síni. F. B.

Čsl. Republika 24. XI. 1931.

Hudební odbor »Sokola« v Bubenči uspořádal v sále sokolovny symfonický koncert, na němž účinkoval orchestr hudebního odboru, zesílený a doplněný členy orchestru České Filharmonie, za řízení V. Smetáčka. Na pořadu byla B. Smetanův »Slavnostní ouvertura D dur« a »Pochod k slavnosti Shakespearově«, Mozartův »Koncert B dur pro fagot«, jež přednesl technicky dokonale a s muzikálním temperamentem výrazu Karel Bidlo, a O. Ostrčilova »Suita G dur«. Jistota pečlivě připraveného a pohotového dirigenta a jeho nadšený dirigentský zápal, snaha orchestru, podati v mezích možnosti dobrý výkon, přinesly výsledný rezultat reprodukci velmi čestný (i když nesnese přísnějšího měřítka uměleckého), který ocenilo plně a povzbudivě poměrně četné a vděčné obecenstvo. Karel Hába.

DIREKT